

Se även Spökerier!

Dödsfall blev det om man tittade på varandras
händer.

Om man möttes i en dörr eller tog i den på
samma gång.

Säve, Bhl.

VFF 1472 s.1.

Begravning blev det om hunden tjöt.

Då ugglan drog sig till väggarna.

När folk skockade sig på kyrkvägen.

Då den sjuke ville byta sängplats eller då
han inget ville ha på sig.

Torslanda, Bh1.

VFF 1734 s.34.

Man bar en död över åkrarna för att hon inte
skulle komma tillbaka.

Torslanda, Bh1.

VFF 1734 s.35.

De döda kom och åt av julmaten.

Torslanda, Bhl.

VFF 1734 s. 36 f., 50.

Död knackade på hos klockare som fått med en benknuta i sitt hö.

Torslanda, Bh1.

VFF 1734 s.37.

Man får ingen ro om man tar något från en
kyrkogård.

Björlanda, Bh1.

VFF 1826 s.16, 18, 26.

Död kom och ville ha tillbaka sitt ben som
tagits från kyrkogården.

Död kom och ville ha tillbaka sin huvudskål.

Björlanda, Bhl.

VFF 1826 s.16, 18.

Likkistespikar gjorde man giktringar av.

Björlanda, Bh1.

VFF 1826 s.23.

Jord från kyrkogården botade sjukdomar.

Björlanda, Bhl.

VFF 1826 s.26, 36 ,

Död vaknade då tjuv försökte stjäla svepningen.

Björlanda, Bh1.

VFF 1826 s.45.

Dör den ene tvillingen, så dör den andre med.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.9.

Såg modern en död blev barnet blekt.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.14.

Dö skulle någon om man fick en sälhund i vaden.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.32.

Om någon hade svårt för att dö skulle man
öppna fönstret.

Björlanda, Bh1.

VFF 1827 s.33.

Dö skulle den sjuke om han ville byta säng-
plats.

Om den sjuke ville ha huvudet där han haft
fötterna skulle han dö.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.33, 35, 36, 43.

Man sa att det snickrades på kistan lågt innan
den person som skulle ha den hade dött.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.34.

Dödsfall blev det om hunden och ugglan tjöt.

Björlanda, Bh1.

VFF 1827 s.34.

Om man lade den dödes hand på vårtor och
fläckar gick de bort.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.34.

Vänder man sig om då man kör ett lik till
kyrkan blir det ett nytt dödsfall.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.35.

Om det är en väggsmed i väggen kommer någon att
dö.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.35.

Det knackade tre gånger innan någon dog.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.36.

De döda kom igen begravningsnatten. Därför
tände man ljus.

Björlanda, Bh1.

VFF 1827 s.39.

De döda kom och åt av maten under julnatten.

Björlanda, Bhl.

VFF 1827 s.58, 60.

Man sydde på den döendes skjorta om han hade svårt
för att dö.

Säve, Bhl.

VFF 1830 s.13.

Dödsfall blev det om man inte körde tät ihop
på begravningen.

Om ugglan eller hunden tjöt.

Om den sjuke ville flyttas.

Säve, Bhl.

VFF 1830 s.13.

Oxar fick gå vart de ville med en död katolsk
man för att man skulle få veta var han skulle
begravas.

Backa, Bh1.

VFF 1952 s.12.

Skator fick man inte skjuta, då dog någon
på gården.

Backa, Bh1.

VFF 1952 s.13

Begravningståg förutsåg man.

Strax efter blev det begravning.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.2.

Döda hade inte makt att gå över linfrö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.7.

Hästar trivdes inte i ett stall som stod
på en gammal begravningsplats.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.10.

Drömmer man att föräldrarna är döda får de
leva länge.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.29, 32.

Död bådar ugglorna.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.29.

Stannar likvagnen på vägen kommer någon mer
att dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.29.

Fastnar kjolkanten i dörren kommer någon att
dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.29.

Håller man något vitt för ögonen och en svart
skugga drar förbi kommer någon att dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.29.

Ser man den första ärlan på sidan, så dör
någon.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.30.

Möts två i dörren, så får båda se lik.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.30.

Kör fem hästar i rad så blir det snart
begravning.

Västra Frölunda, Vgl.

IBGH 1083 s.30.

Bli'r brödet svartprickigt får man sorg.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.30.

Brer man brödkakor och lillfingret kommer
i kakan så dör någon.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.30.

När en hund lägger sig tvärsöver golvtiljorna
blir det lik i släkten.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.31.

Tjuter en hund vid sjön, så kommer snart
någon att dränka sig där.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.31.

Vänder man sig om då man varit på begravning
blir det snart begravning på samma ställe.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.31.

När en stjärna faller så dör någon.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.31.

Om två mäter sina händer kommer någon att dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.32.

Tjuter en hund så dör någon i huset.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.31,33,

Tar två i en lås på vardera sidan om dörren
får båda se lik.

Västra ^Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.32.

Är 13 personer samlade på en bjudning kommer
en att dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.32.

Om en fågel knackar på fönstret eller en uggla
sitter på taket och tjuter så skall någon dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.32,33.

Bliir avstånden stora mellan hästarna under
en begravning så blir det snart en begravning
till.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.33.

De döda kom fram på julaftonen.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.37.

J. F. G. H.

Acc: 1083

Syboliságuen

N. Fiedelde (Ng)

De lodes julette.

s. 38

Om man gick runt huset på julaftonen och såg
in i fönstret och då såg en huvudlös kom
denne att dö.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1083 s.38.

En som spelade död, dog.

Göteborg, Vgl

IFGH 1105, s. 1 f.

De döda talade präst med.

Göteborg, Vgl

IFGH 1105, s. 1 f.

De dödas ottesång i Göteborgs domkyrka.

Skällinge;Hall.

IFGH 1450 s. 7 f.

De döda kom och åt av julmaten.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1957 s.17 f.

Den som var huvudlös då man tittade in genom
fönstret på julaftonen skulle dö under året.

Västra Frölunda, Vgl.

IFGH 1957 s.19.

På vägen till kyrkogården satte man ner kistan
för att den döde inte skulle gå igen.
Linfrö hindrade den döde från att gå igen.

Angered, Vgl.

IFGH 2082 s.2.

Dödsfall bådär ugglans skrik.

Bergum, Vgl.

IFGH 2082 s.6.

Står ett lik över en söndag blir det ett nytt
dödsfall.

Bergum, Vgl.

IFGH 2082 s.6.

Om någon av brudparet lutade sig åt sidan under
vigseln skulle den snart dö.

Bergum, Vgl.

IFGH 2102 s.2.

De döda kom och åt av julmaten.

Bergum, Vgl.

IFGH 2427 s.70.

Skådade man händer blev det dödsfall.

Göteborg, Vgl.

IFGH 2441 s.16.

Torkade man sig på ett lakan eller en handduk som
en död haft fick man se mer än man skulle.

Bergum, Vgl.

IFGH 2841 s.10.

Lik fick havande kvinna inte se ty då fick
barnet likhy.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.18.

Havande kvinna fick inte se i en öppen grav,
då blev barnet sängvätare.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.18 *f.*

Om någon torkade sig på den dödes handduk eller lakan kom den att se mer än den skulle.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.31.

Om någon hade svårt för att dö skulle man stanna
klockan.

Eller gå upp på taket och vända en tegelsten.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.31.

Om det lossnade något i brudens klädsel skulle
hon snart dö.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.28 f., 3/.

Räven bådar lik.

Stenuven bådar lik.

Om en karl i liktåget tittade sig tillbaka så
dog ett fruntimmer och tvärtom.

Bergum, Vgl.

IFGH 2967 s.31.

Svårt för att dö hade ogudaktig.

Göteborg, Vgl.

IFGH 2992 s.5.

Död visar sig som liten grå
gubbe.

Göteborg, Vyd.

JFH 3119A, s. 14

Varrel: Ett svart fountimmer visar
sig på fartyg - senare dör
en eldare.

Göteborg, Ugl.

JF&H 3119A s. 15.

Dödsvarsel: Frånvarande flicka
vitar sig, omkommer strax där-
efter.

Göteborg, Vgl.

JF5H 3119A, 1. 16

Dödvarel:

Gulparv knacker på fönstret.
Steg hörs.

Smäll som av ett skott hörs.

Göteborg, Vgl.

JF5H 3119A, 1. 17

Dödsvassel:

Tidning prattlar, s. 18.

Smäll hörs i golvet, s. 19.

Föteborg, Ugl.

JFST/ 3119 A, s. 18 f.

Mull från kyrkogården skydd mot havsfrun.

Angered, Vgl.

IFGH 3738 s.9.

Död som skulle begravas ropade på kyrkogård.

Spöke visade sig för pojke i kälkbacke.

Döda gick igen i djurform.

Hästskjuts spökade.

Danska ryttare spökade.

Lundby, Vgl.

IFGH 4026 s.5, 6, 7 f.

De döda kom och åt av julmaten.

Lundby, Vgl.

IFGH 4026 s.24.

De döda kom igen på julnatten.

Säve, Bhl.

IFGH 4026 s.37.

Lik fick inte havande kvinna se ty då fick
barnet likfärg.

Angered, Vgl.

IFGH 4178 s.34 f.

De dödas julotta.

Bergum, Vgl.

IFGH 4179 s.11.

Jord från kyrkogården som användes för att bota sjukdomar skulle lämnas igen.

Bergum, Vgl.

IFGH 4179 s.34.

Man strödde linfrö i porten på kyrkogården för
att den döde inte skulle gå igen.

Bergum, Vgl.

IFGH 4180 s.17.

Man skulle inte torka sig på något som en död haft.
Kvinna gjorde det. Hennes barn kom att se i syne.

Bergum, Vgl.

IFGH 4180 s.17 f.

Hundar tjöt då en stygg människa dog och begravdes.
^Häst reste sig på bakbenen och gnäggade.

Bergum, Vgl.

IFGH 4180 s.20 f.

Man kastade sko på julaftonen för att se om någon skulle dö.

Bergum, Vgl.

IFGH 4180 s.25.

De döda kom hem på nyårsaftonen.

Bergum, Vgl.

IFGH 4180 s.31.

Frimurarna talade med den döde genom lurar
som de sänkte ner i graven.

Säve, Bhl.

IFGH 4185 s.21 *f*,

Döda, som "gick igen," och visa
sig fr̄ folk.

Göteborg, Vgl.

IFGH 4603 s. 6 ff.

Stående i Majorna varslades
av fågel.

Göteborg, Vgl.

1FGH 4604 n. 13.

Mångas rassel om död
— då hjälpte varken
läkare eller medicin.

Göteborg, Vgl.

1 FGH 4604, s. 13.

Döds tillhörigheter farliga.

Göteborg, Vgl.

1 FGH 4604 s. 14.

Rädda fr döda och
deras tillhörigheter

Göteborg, Vgl

1 FGH 4604 s. 14

Mordoffer gick ofta igen.

Söteborg, Vgl.

1FGH 4604 s. 15.

Osäligt bortgäma -
gick igen.

Gröteborg, Vgl.

1FGH 4604 n. 15.

Hästar vägrade att dra en
osalig till kyrkogården.

Göteborg, Vgl

1FGH 4621, s. 1

Ljud som lät som om ett laos
bräder välts, varslade om död.
Ljud som om stenar välts ut
och kyrkklocksringning varslade.

Göteborg, Vgl

IFGH 4621, s. 6 f.

Sjunker en grav så kommer
det snart en släkting efter.

Göteborg, Vgl

IFGH 4621, s. 13.

De döda höll julotta,
dans m. m.

Göteborg, Vgl

IFGH 464/102ff.

Knappt några vågade gå på
begravning efter en, som dött
i smittkoppor

Göteborg, Upl.

JFH 4650, s. 1

Piga förutsåg begravning.

Torslanda, Bh1.

IFGH 4666 s.20.

De döda kom och satte sig till bords under julkvällen.

Man kunde se spår efter dem.

Sax lades på tröskeln för att de döda inte skulle komma in om julkvällen.

Säve, Bh1.

IFGH 4736 s.17, 18, 19.

De döda besökte sina hem på
julnatten.
De skulle äta av julmaten.

Göteborg, Vgl

IFGH 4761, s. 16.
s. 38 f.

Dog ett barn odöpt så tog Den Onde det.

Säve, Bh1.

IFGH 4764 s.31.

Liktåg som syntes på nätterna varslade om död.
Gesäll varslade om sin ankomst.

Göteborg, Vgl.

IFGH 4769 s. 10.

Död spökade på Landalatorget.

Göteborg, Vgl.

IFGH 4772 s.8.

De som dött av en olyckshändelse gick igen.

Göteborg, Vgl.

IFGH 4772 s.19.

De döda gick igen trodde
man.

Stöteborg, Vgl

IFGH 4773, s. 6.

De döda kom och åt av
julmaten under natten.

Gröteborg, Vgl

1FGH 4773, s. 41.

Det var helgeran, att ta
något från kyrkogården.

Göteborg, Vgl

IFGH 4773, s. 9.

Linför kastade man eller lade
i kistan för att den döde inte
skulle gå igen.

Brännvin skulle fyllekäring ha med
sig i kistan.

Göteborg, Vgl

IFGH 4779, s. 22f.

Om en person betedde sig som
han inte var var skulle han
snart dö.

Göteborg, Vgl

1FGH 4779, s. 22.

Lik blev det i närheten om
ugglan strek.

Göteborg, Vgl

IFGH 4779, s. 22.

Förutsägelser om död.

Göteborg, Vgl

IFGH 4779, s. 22.

Julnaten fick stå framme
för de Löda.

Göteborg, Vgl

IFGH 4780, p. 7.

De döda ät av julmaten,
under julnatten.

Göteborg, Vgl

IFGH 4882, s. 20.

Någon dör om det kommer en rävhona nära huset.
Likaså om en hund kommer och ställer sig för.
Och när berguven tydde sig till huset.

Björlanda, Bh1.

IFGH 5070 s.2.

Lik bådar det om ormar går nära huset.

Säve, Bhl.

IFGH 5226 s.17.

Man fick inte bära lik över åkern.

Säve, Bhl,
IFGH 5226 s.19.

Snickaren varslades om när det var dags att
göra en likkista.

Säve, Bh1.

IFGH 5226 s.20.

Osalig var den döde om det ringde ojämnt för
honom.

Säve, Bhl.

IFGH 5226 s.19.

Om den döde inte fått med sig vad den ville i
kistan skulle han komma och ge sig tillkänna.

Säve, Bhl.

IFGH 5312 s.4.

Jord från kyrkogården botade engelska sjukan.

Hur klok gumma botade engelska sjukan.

Säve, Bh1.

IFGH 5312 s.6, 7,

Jord från kyrkogården botade engelska sjukan.

Säve, Bh1.

IFGH 5312 s.6.

Den döde kom inte till ro om man inte lade vissa
av hans tillhörigheter i kistan.

Säve, Bhl.

IFGH 5312 s.19.

Död varslade fåglar om.

Säve, Bh1.

IFGH 5312 s.10 f.

Dog ett djur så skulle en människa dö på samma
ställe.

Säve, Bhl.

IFGH 5312 s.20.

Den som hade sytt på sig fick svårt att dö.

Säve, Bh1.

IFGH 5312 s.20.

Respekt för döden måste
man visa om det skulle gå
en val.

Göteborg, Vgl

1FGH 6300, s. 8.